

לפני 25 שנה

תקופתו החלוצית של גלזון • החוק נגד המין הביא את אפשרויות הפעולה של החוק כנגד מוילים מיסתוריים שהציפו את המדינה בחוברות מיזמסקות • השבוע לפני 25 שנה, החל העולם הזה בפירסום תמונותיו של מועמדות לתחרות מלכת המים '59 • בשער הגיליון: מאמן נבחרת ישראל בכדורגל גיולה מאנדי

גיליון העולם הזה שראה אור השבוע לפני 25 שנה, הקדיש כתבת-שער נרחבת לנושא ספורטיבי, להספדה של נבחרת ישראל בכדורגל, בוורצל, פולין, לנבחרת הפולנית, בתוצאה של 2:7 • תחת הכותרת, המומחה לקלקלה פורסם הפרק השני בסדרה בנוספת אילת, ובו סיפורה של הבנוסיה אשר רוקנה את כספי עיריית אילת, כנוסיה שאחד מחבריה היה גיזבר העירייה • הטיסה האחרונה היא סיפורה של אורה שטרסר על ארוסה, הטייס אביהו רביב, אשר נספצע ערב תחילתה ומת כעבור זמן מה • סיפורו של אליהו גלזון, מנהל בית-הספר המיקצועי-תיכוני, מונטיפיורי, שמבר תעודות-בגרות לכל המרבה במחיר, הופא בכתבה, וירית המנהל, שתיארה גם את

הנדורגלן קורע את מסך הברזל ★ הסופר אוהב ויסקי ומנסה להצית אישה ★ הקבוצניק מחפש זהב

העולם הזה 1134 תאריך 24.6.1959

אנשים

● בגלל מישקל גופו הרב, נקלע אלון-מישנה אברהם יפה מדי פעם למצבים עדינים. לאחרונה, בעת שסער באחת המיסעדות בעיר, הכחין יפה באדם כחוש וצמוק שישב לידו ואכל ארוחה צמחוניית. יפה לא יכול היה להתאפק והעיר לאיש: "כשמסתכלים עליך, אפשר לחשוב שיש רעב בארץ!" האיש הרזה לא נשאר חייב, והשיב במקום: "וכשמסתכלים עליך, יודעים מייד מה היא סיבת הרעב!"

● מיכאל זאבור (20) איש שדה בוקר ובנו של העיתונאי אלכסנדר זאבור, אשר קיבל בשבוע החולף מאוצר המדינה סכום של 2,008.447 ל"י, כתמורה עבור מטיל-הזהב שמצא בשדה, צחק למיקרא הידיעות שהופיעו בעיתונות וסיפורו, כאילו המשק איפשר לו להחזיק בכסף הזה כרכוש פרטי, על סמך התקדים שגם כנגוריון לא מסר לירי הקיבוץ את רכושו הפרטי. איפה יש לחבר המשק זמן לרוץ על כף גיחך, כולם החליטים עכשיו עם הראש בארמת מחפשים הבוי

סי הג'ינס וחולצת-הבוקרים הפכו לתלבושתו הקבועה, את אצבעותיו לפיו ושרק בחזקה, כמו חוליגאן ורשאי. כשאחד האורחים ניסה להתחברות בו כשריקה הפך חלאסקו את שולחן המשי קאות. ביקורו באמריקה בוטל.

סיבה בבקבוק. בסוף ינואר השנה, הגיע חלאסקו לישראל, כדי לבקר את ידו, יאן רויצקי, בקיבוץ ג'ושמואל. סילוקו מהקיבוץ עורר כשעתו סערה גדולה. העיתונות האשימה את קיבוץ השומר הצעיר ג'ושמואל במקד קארתיים.

בת יפאן היא מיציקו מאדה. גיי נערה. הגופה והפנינים. שמשך בקיץ 1959 המונים לקולנוע-הקיץ ג'רניה בתל-אביב. ושעניינו היה מעשה בשולת-פנינים תמה.

כולה ברצונן הטוב של הממשלות הקומוניסטיות, היתה זו דרך רעה מאוד לרכוש שם ידדים לעליה ולהצלחה בחברה הבינלאומית.

אורחים

היום התשיעי בשבוע

כתיבה היא מיקצוע נהדר, כמעט כמו שתייה, התוודה פעם הסופר הפולני הצעיר מארק (היום השמיני בשבוע) חלאסקו (26), אולם מאז עזב חלאסקו את פולין מולדתו, לפני למעלה משנה, לא חזר אליה מחשש פן ייאסר עקב הצהרותיו בעולם המערבי כנגד המישטר הקומוניסטי (כמו: "אין דבר כזה שנקרא קומוניסט") — היו לו כמה וכמה הודמנויות ללמוד, כי השתייה אינה נהדרת כליכך כפי שהוא רואה אותה.

כאשר שהה חלאסקו גבה-הקומה והבלונדי, לפני שמונה חודשים, כברלין המערבית, שם הוסרט סרט לפי סיפורו, היום השמיני בשבוע, הוא זכה בתהילה רבה. מלבד אהבתו לכוכבת הסרטים הגרמניה סוגיה זימן, וקבלות-פנים שנערכו לכבודו, הוכנסו לו גם ביקור באמריקה וסידור אשרת-כניסה מיוחדת לתיירים, אולם אז, באחת המסיבות לכבודו, הכניס חלאסקו, שמיכני

העם

כמעט כל אורח בישראל רוצה בעליה המונים מארצות הגוש הקומוניסטי. השבוע ישבו המונים ליד מקלטי-הרדיו, והקשיבו כנדיקות לשידור תחרות הכדורגל בשידור ישיר מן המיגרש כוורצל, מתחרות בינארצית של פולין נגד ישראל. את המאזינים חיממה הידיעה, כי המוני יהודים פולנים צופים לבטח כוורצל, באותו רגע, במישחק.

מה שבקע מן הרדיו היה שיעור מאלף איך לחבל בעליה הקריין הישראלי, נחמיה בן אכרים, שדרן טוב אך מדינאי גרוע, התמוגג מנחת, קרא לתור המיקרופון, כי יהודי פולין מקווים לניצחון הנבחרת הישראלית. המסקנה המתבקשת לשליטנות הקומוניסטית: היהודים כגוש הקומוניסטי נאמנים יותר לישראל הרחוקה מאשר למולדתם, ועלולים להיות גייס חמישי, גם עיתוני ישראל לא היו והירים ביותר. קריקטורה לדוגמה: כדורגלן ישראלי קורע את מסך-הברזל, המשמש כשער. מכיוון שהעליה מן הגוש המזרחי תלויה

השבוע מנהל המקום והמוגו שלו, שמואל קפלן (47): "הוא בא עם עוד שני בחורים בשעה 1 ורבע בלילה, התיישב ליד רלפק-ההגשה. הרגשתי שהוא שיכור, והצעתי לחבריו שיזמינו עבורו קפה. הוא פנה אליי ודרש בתוקף, כפולנית, שאמוזג לו ויסקי. ניסיתי לשכנע אותו שוב, שמוטב וישתה קפה. אך הוא עמד על שלו. לא רציתי לעורר מהומות ומוגתי לו כוסית.

"לידו ישבה אשה בת 35, שגרה כנראה לא הרחק מכאן, והמבקרת בכאר לעיתים קרובות. חלאסקו פנה אליה וביקש אש. היא לא הבינה את שפתו והוא הסביר לה בתנועות-ידיים. היא הושיטה לו קופסת גפרורים. הוא שלף סיגריה מכיסו, הציתה, משך אליו את יד האשה, והצמיד את הסיגריה הרולקת לזרועה.

"האשה התחילה לצעוק והוא סחב אותה בשערותיה. שני חבריו שבאו עמו, סחבו את הכסא של האשה מתחתיה, והיא נפלה ארצה. כל זה קרה ברגע. רצתי מאחרי הרלפק וצעקתי עליו כפולנית, על שהוא מעז להכות אשה. בתגובה התנפלו עליו חבריו והחלו מכים אותי. תפסתי אותם אחד אחד, וורקתי אותם החוצה.

נסוקי השבוע

- נשיא ההסתדרות הציונית, ד"ר נחום גולדמן: "יהדות העולם היא די עשירה כדי לקיים שלוש מדינות יהודיות."
 - הבלש הפרטי רויד אלמוג: "איפה ש אתה זורק אבן במדינה, אתה פוגע בנגב — והוא יגנוב גם את האבן"
 - יעקב אגמון, מנהל התיאטרון ה"קאמרי, על המצב באחד התיאטרונים: "זה כרויך כמו מצבה של נבחרת הכדורגל שלנו כפולין — 2:7. שכעה אנשים על הבמה ושניים באולם."
- * מאוחר יותר הגיעה השחקנית זימן לארץ. סילמה את חובותיו של חלאסקו. לקחה אותו איתה ונישאה לו. אך כעבור כמה שנים נפטרה חלאסקו, כתוצאה משתיית-יתר.

כאשר חברה-הכנסת ישראל רוקה, שהיה אותה עת גם ראש עיריית תל-אביב, הציע לקצר את תקופת השיירות של הבנות בצה"ל משנתיים לשנה וחצי, עברה הידיעה בעיתונות העולם ומירסום אנטישמי איטלקי ניצל את ההזדמנות, פירסם כתבה על הנושא, תחת הכותרת: "גיהנום בארץ-הקודש" וליווה את הכתבה המשמיצה באיור של כביכול חיילות קרבות בצה"ל, המפעילות נשק חם.